

skal faae mere Vægt end til Ordentlighed. Det ligger jo i alle Secters Natur, at de, naar de bltve forfulgte, ansee sig at lide som de Ufkyldige og at faae en Slags Martyrkrands ved deres Lidelser, og jeg kan derfor ikke Andet end prise den Ligegyldighed, hvormed det lader til, at Ministeriet vil behandle denne Sag, og jeg vilde ønske, at Rigsdagen vilde vedblive at vise den samme Ligegyldighed ligeoverfor alle Secter; thi jeg troer virkelig ikke, at man skal besatte sig med disse Ting. Jeg er forresten noget mere billig end den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg); thi jeg kan ikke afgive den Dom over: det kongelige danske Cancellie, at det var dets sande Lyft at komme de Menneker tillivs, der gif omkring og prædikede. Jeg har selv været i det Tilfælde; jeg saae, at Præsterne paa Grund af Forordningen af 17de Januar 1747 fordrede af den Assistance, de kunde faae fra Justitiens Side, men jeg saae slet ikke, at Tendenten var saameget stor fraoven, skøndt man jo paa Grund af denne Forordning maatte give dem nogen Understøttelse. Jeg kan derfor ikke Andet end glæde mig over, at man er enig om at lade disse Sager nogenlunde toure sig selv, og jeg haaber da ikke, at de skulle faae saa megen Magt. Jeg vilde ønske, at Befjenderne af Folketirken vilde ligeoverfor disse Secter, hvad allerede er anført, lægge hverandre paa Hjerte, at, naar en Sect selv bekjendte, at Vorherre var gaaet Fællit i dens Menighed i 600 Aar og kunde ikke paa nogen Maade forsvare sig, saa at han atter maatte lade en Mand komme frem for at grave deres Religion op af Jorden, saa tydede dens Lærdomme ikke paa, at de kunde drage alvorlige Christne af den danske Folketirke til sig. Jeg skal hermed slutte, da jeg nu har udtalt, hvad jeg vil udtale.

Formanden: Inden jeg sætter Afslutningsspørgsmaalet under Afstemning, skal jeg bemærke, at Ordet er begjæret af Rigsdagsmændene for Sorø Amts 3die Valgkreds (Fischer), Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Thorbrøgger), Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg), Veile Amts 3die Valgkreds (Hjort) og Viborg Amts 4de Valgkreds (P. Hansen).

Lindberg: Jeg frasalder Ordet.

Fischer: Jeg ligeledes.

Thorbrøgger: Jeg ogsaa.

P. Hansen: Jeg med.

Hjort: Ja, saa frasalder jeg ogsaa Ordet.

Formanden: Ja, da saaledes alle de indtegnede Talere have frasaldet Ordet, er Forespørgslen sluttet. — Vi gaae da over til det sidste Nummer paa Dagsordenen, ifølge hvilket den høitærede Indenrigsminister vil gjøre Thinget en Meddelelse.

Indenrigsministeren: Det vil være i det høitærede Things Grindring, at der under Finantslovens Behandling blev gjort et Spørgsmaal om, hvorvidt jeg vilde forelægge det Lagthing for Færøerne, som snart skulde forsamles, den Handelslov, hvortil et Udkast er udarbejdet. Jeg svarede dertil, at jeg først ganske nylig havde faaet denne Handelslov, som var udarbejdet, forinden jeg kom ind i Ministeriet, at see, og at jeg ikke havde fundet, at den var af den Bessaffenhed, at jeg kunde tilraade Regjeringen at vedtage den som et Forslag, der skulde forelægges Lagthinget. Jeg var vel allerede dengang betænkt paa, hvorledes mulig det Udkast, som var udarbejdet, uagtet jeg ikke fandt det egnet til at blive vedtaget fra Regjeringens Side som et Lovudkast, der allerede havde dens Sanction, paa anden Maade vilde kunne benyttes for at forberede Sagens Behandling. Jeg havde allerede derom yttret mig for den høitærede Directeur for Ministeriet; men jeg var ikke kommen til endelig Beslutning, og ønskede nærmere at overveje Sagen, førend jeg udtalte mig videre derom. Jeg indskrænkede mig derfor til at sige, at jeg ikke fandt det udarbejdede Lovudkast at egne sig til at ophøies til Lov; jeg har imidlertid senere taget den Beslutning, at forelægge bemeldte Lovforslag for Lagthinget, vel ikke som et Regjeringsudkast, men dog saaledes, at Lagthinget kan yttre sig derom. Dette Lovforslag er i det Bessentlige overeensstemmende med det under min ærede Formand udarbejdede, paa saa Vædringer nær, og i den Skrivelse, hvormed det er sendt til Amtmanden som Lagthingets Formand, har Ministeriet gjort Lagthinget opmærksomt paa, at man ved flere Bestemmelser nærer Tvivl om deres Rigtighed og Hensigts-